

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Ιουλίου 2014 [αίτηση του Förvaltningsrätten i Linköping (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ålands Vindkraft AB κατά Energimyndigheten

(Υπόθεση C-573/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Εθνικό καθεστώς στηρίξεως το οποίο προβλέπει τη χορήγηση διαπραγματεύσιμων πιστοποιητικών ηλεκτρικής ενέργειας στις εγκαταστάσεις που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές — Υποχρέωση των προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας και ορισμένων χρηστών να υποβάλλουν ετησίως στην αρμόδια αρχή ορισμένη ποσόστωση πράσινων πιστοποιητικών — Άρνηση χορηγήσεως πράσινων πιστοποιητικών στις εγκαταστάσεις παραγωγής που βρίσκονται εκτός του οικείου κράτους μέλους — Οδηγία 2009/28/ΕΚ — Άρθρα 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο ια', και 3, παράγραφος 3 — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Άρθρο 34 ΣΛΕΕ)

(2014/C 292/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Linköping

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ålands Vindkraft AB

κατά

Energimyndigheten

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο ια', και 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος να θεσπίσει καθεστώς στηρίξεως όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο προβλέπει τη χορήγηση διαπραγματεύσιμων πιστοποιητικών στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, λαμβανομένης υπόψη αποκλειστικώς της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από τέτοιες πηγές στο έδαφος του κράτους μέλους αυτού, και το οποίο επιβάλλει στους προμηθευτές και σε ορισμένους χρήστες ηλεκτρικής ενέργειας την υποχρέωση να καταθέτουν ετησίως στην αρμόδια αρχή ορισμένη ποσότητα τέτοιων πιστοποιητικών αντιστοιχούσα σε ποσοστό του συνόλου των παραδόσεών τους ή της ποσότητας της εκ μέρους τους χρησιμοποιηθείσας ηλεκτρικής ενέργειας.
- 2) Το άρθρο 34 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει τη χορήγηση διαπραγματεύσιμων πιστοποιητικών στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, λαμβανομένης υπόψη αποκλειστικώς της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από τέτοιες πηγές στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους, και η οποία επιβάλλει στους προμηθευτές και σε ορισμένους χρήστες ηλεκτρικής ενέργειας την υποχρέωση να καταθέτουν, ετησίως, στην αρμόδια εθνική αρχή, ορισμένη ποσότητα τέτοιων πιστοποιητικών η οποία αντιστοιχεί σε μέρος του συνόλου των παραδόσεών τους ή της ποσότητας της εκ μέρους τους χρησιμοποιηθείσας ηλεκτρικής ενέργειας, διότι άλλως οφείλουν να καταβάλουν συγκεκριμένο τέλος.
- 3) Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των ουσιωδών στοιχείων στα οποία ενδέχεται να περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων το κανονιστικό πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης εντός του οποίου εντάσσεται η επίμαχη στην κύρια δίκη κανονιστική ρύθμιση, εάν, θεωρούμενη υπό το πρίσμα του κατά τόπον πεδίου εφαρμογής της, η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση ανταποκρίνεται στις επιταγές της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 38 της 9.2.2013.